

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVF. 22. SZÁM

SZERDA, 1954. JANUÁR 27.

ÁRA: 50 FILLÉR

MAI SZÁMUNKBÓL:

A négy hatalom külügyminiszterei berlini értekezletének megnyitása

A minisztertanács határozata a sertésbeadás után járó kedvezményről

Egy kiemelkedő sikerű hangverseny

Örömmel jöttem a deszki gépállomásra

A forradalmár Ady

A párt hívására

Az egyszerű emberek magasztos ügye

Az embereket közel hozza egymáshoz a béke ügye. Az emberek millióit foglalkoztatja napjainkban a béke kérdése. Száz és száz ember kérdezi önmagától és másoktól, mit kell tennem azért, hogy a béke fennmaradjon, tartós legyen. Vannak olyanok, akik letetteikkel adják meg erre a feleletet. Vannak azonban olyanok is, akikben még csak határozatlan formában él a cselekvés módja, de olyanok is vannak, akik egyelőre csak gondolkodnak a kérdésre adandó válaszon.

Békebizottságainknak az a feladata, hogy megadják a kérdésre a választ, az emberekkel megértessék, minden becsületes embernek a béke táborában, az aktív békeharcosok sorában a helye. Ezt pedig csak akkor érhetik el, ha nemzetközi eseményekről, a békemozgalom problémáiról beszélgetéseket, vitákat szerveznek üzemekben és kinn lakóhelyeiken. Az embereket érdeklik a népek békemozgalmáról szóló hírek, a nemzetközi események. Békebizottságainkra vár a feladat, hogy eljuttassák ezekhez az emberekhez a békemozgalmi kiadványokat, amelyek hírt adnak ezekről a kérdésekről és megismertetik dolgozóinkat más népek békéért folytatott harcával.

Az utóbbi időben egymást követik a fontos nemzetközi események. A béke ellenségei most azon mesterkednek, hogy újabb akadályokat gördítsenek a fegyverszünetet békévé kiszélesítő koreai politikai értekezlet előkészítésének útjába. Dolgozóink figyelemmel kísérik az eseményeket és a világ népeivel együtt követelik, a megegyezés szellemében üljön össze a politikai értekezletet előkészítő tanácskozás. Dolgozóink örömmel fogadták a négy hatalom tárgyalása előkészületeinek híreit. Ezenkívül hallottak a franciaországi és olaszországi eseményekről is. Tehát sok olyan nemzetközi esemény van, melyet szeretnénk közelebbről részletesen megismerni dolgozóink, vitakozni ezeknek a nemzetközi kérdéseknek további következményeiről.

A nemzetközi események megbeszélését, megvitatását szolgálják a békebizottságok által szervezett békebeszélgetések, békeestek, ahol mindenki választ kap az őt legjobban érdeklő kérdésekre. A békebeszélgetések lefolytatásához sok segítséget adnak a béketanács kiadványai: »Mi van a nagyvilágban« című füzetesorozat. Szegeden például az általános iskolák felsőbb osztályos tanulóival között most indult el egy mozgalom, melynek célja, hogy a hét-nyolcadik osztályos tanulók hazavigyék ezeket a füzeteket, elolvassák szüleiknek és utána tovább adják, hogy minél több családhoz eljuthasson, minél többen megismerhessék az abban lefektatkat. A Szegedi Kenderfonógyárban munkaszünetben beszélnek meg a dolgozók a füzetekben, a napilapokban olvasottakat. Jól használják fel békebizottságaink a »Békeharcost« is, amelynek alapján békebeszélgetéseket tartanak a színesen, érdekesen megírt történetekből. E tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a békéről szóló beszélgetések közelebb viszik az embereket a nagy ügryhöz, és ez arra kell, hogy mozgósítsa békebizottságainkat, hogy tovább szélesítsék a békebeszélgetések és békeestek szervezését, melyek segítenek abban, hogy minél több becsületes dolgozó embert a béke aktív harcosává neveljenek.

Az elmúlt év jelentős eredményeket hozott a békemozgalom kiszélesítésében. Különösen tapasztalható ez, mióta békebizottságaink jobban foglalkoznak a béke harc közvetlen kérdéseivel. Alsóvároson például a legnagyobb parasztkerületünkben, az elmúlt évben 17 új békebizottság alakult. A békebizottságok munkájába bekapcsolódtak egyenleg dolgozó parasztjaink és parasztszervezeteink is, akik ma már aktívan kiveszik részüket a béke harcából. Dolgozó parasztjaink február 7-én paraszt béketalálkozóra készültek. Ezen a béketalálkozón részt vesznek termelőcsoportjaink élénjáró dolgozói és egyénileg gazdálkodó parasztjaink legjobbjai. Jelentősen kiszélesedett a békemozgalomban való részvétel pedagógusaink között is. Pedagógusaink többsége aktívan kiveszi részét a béke mozgalomból. Családlátogatások alkalmával a szülőkkel az iskola problémái mellett a béke kérdéséről is elbeszélgetnek. Azonkívül, mint Harmath István, az újszegedi iskola igazgatója, mint békebeszélgetések vezetője is jó munkát végez.

Beszélnünk kell azonban arról is, mi az oka egyes emberek távolmaradásának ezekről a békebeszélgetésekről. Sok helyen még nem elég közvetlen szóval közelednek ezekhez az emberekhez a békebizottsági tagok, pedig ezeknek a távolmaradónak is jól esne, ha felkeresnék őket, hogy megismerjék problémáikat, kérdéseiket. Türelemes, szíves szóval kell megközelíteni ezeket az embereket, látni kell azt, hogy azokból, akiket ily módon sikerül közelebb hozni a béke mozgalomhoz, aktív harcosok válnak. A Kereszt-utca lakói számára legutóbb Radnóti Tamás, a Szilléri-iskola igazgatóhelyettese vezetett békebeszélgetést. A legújabb nemzetközi eseményeket beszélték meg és Radnóti Tamás egyszerű, de értékes előadása, meggyőző szavai nagy tetszést arattak az összegyűlték között. Ezt bizonyítja, hogy kérték, legközelebb is keresse fel őket hasonló érdekes tájékoztató előadásaival.

A dolgozók választ kérnek problémáikra, kérdéseikre. Ezt az igényüket ki is kell elégíteni. Vannak azonban még olyanok, akik nem veszik figyelembe, hogy megnőtt a dolgozók érdeklődése a nemzetközi kérdések és a béke mozgalom eseményei iránt. Pedig csak a közös munka, a közös erőfeszítés hozhatja meg azt az eredményt, hogy mind többen járjanak el a békebeszélgetésekre, békeestekre, s mind többen ismerjék fel azt, hogy nekik is ott a helyük a béke híveinek, az aktív békeharcosoknak sorában.

A III. PÁRTKONGRESSZUS TISZTELETÉRE

Nagyszerű kezdeményezések születnek a szegedi üzemekben

98 százalékos minőségi munkával köszöntjük a pártkongresszust

Pártunk harmadik kongresszusáról naponta szó esik a dolgozók között az én munkatermemben is. A dolgozók szabad idejükben tervezgetik, latolgatják, hogyan készülhetnének fel legjobban és méltóképpen erre a jeles napra.

A dolgozók lelkes készülődése engem is gondolkodásra ejtett és arra késztetett, hogy törjem a fejem; hogyan segíthetnék én is vállalkásuk teljesítésében.

A munkatermemben eddig csak 91—92 százalékos minőségi teljesítményt értünk el. Ez azt jelenti, hogy száz ruhából 8—9 ruha minőségileg kifogás alá esik. Ezért elhatároztam, hogy a jövőben rendszeresebben, többször ellenőrzöm minden dolgozó munkáját. Azokat a dolgozókat pedig, akik minőségileg nem érik el a megfelelő eredményt, naponta tanítom és átadom nekik szaktudásomat. A kongresszus tiszteletére azt szeretnék elérni, hogy a munkatermemünk legalább 98 százalékos minőségű eredményt érjen el. Az én munkatermemben még nincs egyetlen sztahanovista sem. A Minisztertanács és a SZOT legutóbbi határozata alapján elhatároztam: mindent megteszek azért, hogy a közel hetven dolgozó közül legalább három sztahanovista legyen április 18-ig és 103 százalékos napi tervteljesítéssel köszöntsük a kongresszust.

Nyilasi György,

a Szegedi Ruhagyár I. számú terem-mestere

Jobb termelési eredmények — jobb politikai nevelőmunka

A Szegedi Kenderfonógyár vízvezető részlegének dolgozói lelkesen készülnek pártunk III. kongresszusára. Párttagok, párttagok kívüli dolgozók, DISZ-fiatalok, egymással versenyezve teszik meg felajánlásukat. Tetteikkel, jó munkajelvényeikkel akarják köszönteni a fontos eseményt.

Igen jelentős, hogy az üzemrészben ismét fellendült a pártverseny. Egyes dolgozók: s egész brigádok költnek versenyszerűsödést ezekben a napokban. A Török szűrő-brigád József

Ferenc sztahanovista brigádját hívta ki versenyre, akik el is fogadták a kihívást és vállalták, hogy a kongresszus megkezdésére, befejezéséig 1954-es évi tervüket, Szilágyi Veronka Vőnői Viktóriával, Dudas Rózi Ballagi Sándorral versenyez a jobb minőségű gyártmányokért. De sorolhatnánk így tovább csaknem az egész üzemrész dolgozóit, mert alig akad közöttük olyan, aki ne tette volna már meg felajánlását a kongresszus köszöntésére.

A termelés javítása

mellett fontos feladatnak tekintik a politikai munka megjavítását is. Igen fontos feladat, a szemináriumok pontos látogatása és színvonalának emelése. E célból helyes kezdeményezést indított el Márfi Mihály elvtárs, a Bolsevik Párt történelmi konferencia előző évfolyamának propagandistája, aki vállalta, hogy mindent megtesz azért, hogy közepes szemináriumából a harmadik kongresszusig mint szeminárium váljon. Vállalását támogatják hallgatói is, akik

megígérték, hogy nem lesz egyetlen igazolatlan mulasztás sem, mindannyian felkészülnek a foglalkozásokra, jegyzetelnek és legalább egyszer hozzájárulnak az anyaghoz a konferenciákon.

A vállalkások persze annyit érnek, amennyi megvalósul belőlük. De, ha a szép termelési eredmények mellett az oktatásban, a pártmunkában is jobb munkát végeznek, — a vízvezető dolgozói mellett — köszöntik pártunk harmadik kongresszusát.

A Központi Statisztikai Hivatal jelentése az 1953. évi népgazdasági terv teljesítéséről

A népgazdaság fejlődését, valamint a dolgozók anyagi és kulturális helyzetének alakulását 1953-ban a következő adatok jellemzik:

IPAR:

A párt és kormány határozataira nyomán az ipar termelési tervét a második félévben módosították: a termelési eszközök rováására növelték a fogyasztási javak termelési tervét. Az így módosított éves tervet a szocialista ipar 101.3 százalékkal teljesítette.

Az egyes minisztériumok éves tervüket a következőképpen teljesítették:

Az 1953. évi tervteljesítés százaléka:

Kohó- és gépipari minisztérium 99.8,
Nehézipari minisztérium 102.5,
Kézműipari minisztérium 99.9,
Élelmiszeripari minisztérium 100.6,
Építészeti minisztérium ipari vállalatok 101.5,
Kisipari termelőszövetkezetek 113.1.

1953-ban terven felül többek között több mint 700 motorkerékpárt, 140.000 mázsa műtrágyát, 700.000 pár pamutharisnyát, 77.000 pár bőrcipőt, 27.000 mázsa cukrot, 50 ezer hl sör, 100 millió db cigarettát, 5300 mázsa kolbászfélét termeltek. Egyes fontos termékek termelési tervét azonban nem teljesítették: pl. a kohó- és gépipari minisztérium hengerelt acélból és tehergépkocsiból, a nehézipari minisztérium szénből és villamosenergiából és a többi minisztérium néhány egyéb cikkből kevesebbet termelt, mint amennyit a terv előírt. Néhány fontos exportcikk termelési tervét az ipar nem teljesítette.

A szocialista ipar 1953-ban 11.8 százalékkal termelt többet, mint 1952-ben.

1953-ban a legfontosabb iparcikkek termelése 1952-höz képest a következőképpen alakult:

1953. évi termelés, az 1952. évi termelés százalékában.

Szén	113.6
Villamosenergia	109.2
Hengerelt acél	106.6
Tehergépképek	121.8
Tehergépkocsik	106.3
Autóbusz	115.2
Diesel motor	133.1
Motorkerékpár	114.1
Vas és acél	108.6
Gép- és motorolaj	133.8
Világítógáz	116.1
Műtrágya	121
Tégla	120
Mész	110
Cement	100.3
Pamutszövet	97.3
Kötöttáru	111.7
Nylonharisnya	263.4
Bőrcipő	93.5
Csizma	130.2
Liszt	100.5
Cukor	171.2
Likőr	115.6
Sőr	134.9
Kolbászfélék	141.5
Cigaretta	108.2
Édesipari készítmények	118.3
Piperesszappan	122.2

A pamutszövetnek, amiből egyébként nagy készletek vannak és a bőrcipőnek az előző évinél alacsonyabb termelése részben külkereskedelmi okokra vezethető vissza.

1953-ban az ipar összesen mintegy 21.3 millió tonna szenet, 4.6 millió kwo villamosenergiát, 830 ezer tonna nyersolajat, 760 ezer tonna nyersvasat, több mint másfélmillió tonna acélt, több mint 840 ezer tonna hengerelt acélt, mintegy 14.300 motorkerékpárt, 136.400 kerékpárt, 155.500 rádiót, 220 ezer tonna műtrágyát, mintegy 1.1 millió tonna cementet, mintegy 209 millió négyzetméter pamutszövetet és 8.4 millió pár bőrcipőt termelt.

Több fontos fogyasztási cikk és mezőgazdasági termelési eszköz termelése — az új kormányprogramnak megfelelően — 1953. második felében jóval több volt, mint az első félévben. Így pl. traktorból 170 darabbal, műtrágya-szórógépből mintegy 400 darabbal, kazalozóból mintegy 700 darabbal, fogatos fűkaszalógépből több mint 500 darab-

bal, rádióból 16 ezer darabbal, flanelből 3.6 millió négyzetméterrel, selyemszövetből több mint 730 ezer négyzetméterrel, férfilingből 181 ezer darabbal, bakancsból 58 ezer párral, kötöttáruból 2600 mázsával, pamutharisnyából több mint 1.1 millió párral, selyem- és nylonharisnyából együttesen több mint 80 ezer párral, cukorka és csokoládé-félékből kerekken negyvenezer mázsával, felvágottakból 3700 mázsával, kolbászfélékből 3100 mázsával, szappanból több mint 8300 mázsával termeltek többet a második félévben, mint az elsőben.

1953-ban a termékek önköltsége nem alakult kiellégítően. A termelékenység — az egy órára eső termelés — a minisztériumi iparban átlag 4.4 százalékkal, a kohó- és gépipari minisztérium vállalatainál 11.2 százalékkal magasabb volt, mint 1952-ben. 1953. második felében a múlt év azonos időszakához képest a kormányprogramnak megfelelően csökkent a túlórák száma.

A kormányprogram 60a több cikk minősége javult, pl. a selyem- és pamutharisnyáé, a férfilingé és férficipőé. Az élelmiszeriparban javították a felvágottak és kolbászfélék minőségét. Számos fogyasztási cikk választéka bővült: a második félévben többek között a cipőiparban 26 új modell gyártását kezdték meg, növelték a női ruházati cikkek választékát. A fogyasztási cikkek minősége és a választék bősége a javulás ellenére általában még nem éri el a dolgozók által megkívánt színvonalat.

1953-ban az ipar több új gyártmány termelését kezdte meg, mint pl. a villamos kézi szénfúrógép, szén-rakodógép, traktoros fűkasza, fejőgép, sztreptomycin, verszegény-ség elleni kristályos vitamin, valamint új ruházati és élelmiszer-cikkek gyártását.

MEZŐGAZDASÁG

1953-ban a párt- és kormányhatározatok által nyújtott kedvezmények, valamint a jó terméseredmények

(Folytatás a második oldalon.)